

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Mal 079302 22 Mal
Banovići, 24.04.2025. godine

Općinski sud u Banovcima, sudija Envera Kukić, u pravnoj stvari tužitelja Zaštitni fond F BiH, zastupan po punomoćnicima Beganović Ismetu i Ibrahimović Mirzi, advokatima iz Tuzle, protiv tuženih H.S., iz B., ..., zastupan po punomoćnici Gutić Azri, advokatu iz Banovića, i RMU „Banovići“ d.d. Banovići, ul. Armije BiH br. 52, zastupan po punomoćnici S.M., uposlenici drugotuženog, radi naknade štete, vsp. 2.990,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave, u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnica prvotuženog i drugotuženog, dana 24.04.2025. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno isplate ukupni iznos od 2.990,00 KM, po osnovu odgovornosti za štetu sa zateznim kamatama, u smislu odredbe člana 1. Zakona o visini stope zatezne kamate, počev od 13.05.2017. godine, kao narednog dana od dana isplate štete oštećenog, pa do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja,

odbije se u cijelosti kao neosnovan.

Obavezuje se tužitelj da prvotuženom H.S. nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.080,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.04.2025. godine kao dana donošenja presude, pa do isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužitelj da drugotuženim RMU „Banovići“ DD Banovići nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 350,00 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dana 12.02.2020. godine, podnio tužbu protiv tuženih radi isplate regresnog potraživanja u iznosu od 2.990,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.05.2017. godine. U tužbi i tokom postupka navodi da je na osnovu Nagodbe o vansudskom postupku, zaključene dana 28.04.2017. godine između tužitelja i oštećene, isplatio dana 12.05.2017. godine, oštećenoj S.M. iznos od 2.990,00 KM, na ime naknade štete koju je oštećena pretrpjela u saobraćajnoj nezgodi koju je skrivio prvotuženi, upravljajući neosiguranim vozilom u vlasništvu RMU Banovići dana 03.01.2017. godine. Dana 13.07.2017. godine prvotuženom je upućen je regresni zahtjev za isplatu štete koji je osporio u cijelosti, koji zahtjev je dana 13.08.2017. godine uputio i drugotuženom na koji se nije odazvao. Svoj tužbeni zahtjev tužitelj temelji na odredbama Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila ostale odredbe o obaveznom osiguranju od

odgovornosti, član 939. stav 1. i 277. Zakona o obligacionim odnosima. U završnom izlaganju ostao je u cijelosti kod svog zahtjeva za isplatu naknade štete u ukupnom iznosu od 2.990,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.05.2017. godine, tvrdeći da stoji odgovornost tuženih za isplatu štete shodno odredbama člana 13. i 16. Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznom osiguranju od odgovornosti, osporavajući navode i prigovore tuženih istaknute tokom postupka. Potražuje troškove postupka.

Tuženi H.S. je u pismenom odgovoru na tužbu osporio bilo kakvu svoju odgovornost, tvrdnjom da je obavljao posao svog radnog mjesta u krugu firme, da je vozilo oštećene bilo parkirano na mjestu gdje je trećim licima strogo zabranjeno parkiranje, da je isključiva odgovornost na vozaču oštećenog vozila. Tokom postupka ostao je kod navoda iz pismenog odgovora na tužbu ističući prigovor pasivne legitimacije sa pozivom na odredbe Zakona o radu F BiH i Zakona o obligacionim odnosima, jer je upravljao mašinom koja je u vlasništvu drugotuženog RMU „Banovići“, da ne može snositi štetu ukoliko mašina i nije registrovana, da je to odgovornost i obaveza vlasnika mašine, da je do štete došlo isključivo radnjom oštećene, odnosno lica koje je upravljalo pmv.kombi, jer je isto bilo parkirano na mjestu na kojem je zabranjeno parkiranje i kretanje privatnim vozilima. U završnom izlaganju predloženo je da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan jer nije dokazao ni osnov ni visinu tužbenog zahtjeva, ostajući kod prigovora pasivne legitimacije. Potražuje troškove postupka.

Drugotuženi RMU „Banovići, je u pismenom odgovoru na tužbu u cijelosti osporio kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva, tvrdnjom da je isključiva odgovornost na oštećenoj, jer je vozilo bilo parkirano na nedozvoljenom mjestu za kretanje trećih lica, koji prostor je označen zabranom ulaska, da se drugotuženi bavi opasnom djelatnošću, da je kretanje na navedenom prostoru ograničeno. Tokom postupka ostao je kod navoda iz pismenog odgovora na tužbu. U završnom izlaganju je predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, jer odgovornost za štetu stoji isključivo na vozaču I.M. koji je isto parkirao na zabranjenom mjestu, imajući u vidu odredbe Zakona o rudarstvu, da je mašina kojom je upravljao prvotuženi H.S. bila ispravna i stavljena u upotrebu na osnovu izdate upotrebne dozvole. Potražuje troškove postupka.

Na ročištu za glavnu raspravu od 02.04.2025. godine, koje ročište je ponovno otvoreno shodno odredbama člana 114. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 64. stav 3. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju (Službeni glasnik BiH br. 66/2012-sa izmjenama i dopunama), provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: “[...]“, pa je nakon tako provedenog dokaznog postupka cijeneći sve dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH (“Službene novine Federacije BiH” broj: 53/03, 73/05, 19/06 I 98/15), odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz ugovora o radu broj: 8005/17 od 28.04.2017. godine zaključenog između RMU Banovići i (drugo tuženi), H.S. (prvo tuženi) proizilazi da je isti zaključio ugovor o radu za obavljanje poslova „rukovaoc hidrauličnog bagera- grajfera“, da je po zanimanju KV-rukovalac rudarske mehanizacije na PK, da će obavljati poslove u OJ „Separacija“.

Uvidom u Zapisnik o saobraćajnoj nezgodi sačinjen od PU Živinice PS Banovići utvrđeno je da se dana 03.01.2017. g. dogodila saobraćajna nezgoda da su učesnici iste I.M., uposlenik RMU „Banovići“, vozač „B“ kategorije upravljajući pmv., „VW“ kombi, reg.oznaka ..., osigurano kod „Sarajevo osiguranje“ DD Sarajevo, i bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer koje vozilo je vlasništvo RMU Banovići, neosigurano i bez registarskih tablica.

Iz nagodbe zaključene između tužitelja i S.M. utvrđeno je da se istom nagodbom tužitelj obvezao da M.S. isplati na ime naknade materijalne štete iz štetnog događaja od 03.01.2017. godine iznos od 2.990,00 KM, koji iznos je isplaćen 12.05.2017. godine (nalog za plaćanje Union banka d.d. Sarajevo).

Iz opomene pred utuženje- regresni Zahtjev od 13.07.2017. godine i 31.08. 2017.godine proizilazi da se tužitelj obraćao tuženim za isplatu regresnog potraživanja izvan sudskim putem.

Iz iskaza saslušanog svjedoka E.B., uposlenika tuženog, slijedi da je kod tuženog RMU „Banovići“ obavljao poslove rukovaoca utovarača, da se sjeća događaja od 03.01.2017. godine, da je tog dana dobio naređenje od smjenovođe koje mu je prenio tuženi H.S. da očisti snijeg na relaciji puta kojim H.S. treba da spusti radnu mašinu, koja se i uobičajeno se kreće tim putem, da je čisteći vidio na toj dionici puta u polovini brda sa lijeve strane parkirano vozilo kombi, da je u retrovizoru vidio da je H.S. sa mašinom Grajfer krenuo niz brdo, da je mašina počela kliziti zbog zaleđenog puta, da se on sa svojom mašinom pomjerio da ga ne bi udario jer je vidio da se Grajfer ne može zaustaviti, da se okrenuo za 360 stepeni i prilikom okretanja udario parkirani kombi, da se Grajfer zaustavio 20 m nakon udara u kombi, da se ovaj događaj desio u pogonu Separacija, u krugu rudnika gdje se konstantno radi sa mašinama, događaj se desio između ulaza br. 2 u krug i portirnice, da na samom ulazu postoji znak „Zabranjen ulaz nezaposlenim licima“, da on nikad lično svojim vozilom nije tu prošao, da to mjesto nije dostupno javnosti, da je predviđeno za kretanje samo rudničkih vozila, da se nisu mogla parkirati druga vozila, da Grajfer ukoliko je potrebno da izađe na pravi put u iznimnim situacijama, to može samo pod pratnjom, to se događa možda jednom godišnje, kreće se samo u krugu rudnika, da je kombi parkirao I.M. koji je zaposlenik rudnika.

Svjedok S.Č. se izjasnio da je obavljao poslove inženjera pogonske operative u smjeni, da se događaj desio u prvoj smjeni odmah nakon Nove godine, da je obaviješten da je mašina Grajfer udarila u krugu Separacije kombi I.M., da je otišao na lice mjesta sa poslovođom, obavijestio nadležne službe radi poduzimanja daljnjih radnji, da mjesto događaja nije dostupno javnosti, da se radi o putu kojim se kreću isključivo rudarske mašine, da nesavjesni radnici i pored upozorenja su vikendom i praznikom najčešće tu parkirali svoja vozila, da se mašina Grajfer može kretati po javnom putu pod pratnjom i po odobrenju nadležnih kao i svaka rudnička mašina koja nije registrovana, da se na ulazu u krug OJ Separacija nalazi tabla da je zabranjeno parkiranje i ulazak privatnim vozilima u krug, da su iste vidljive, da je I.M. uposlenik RMU „Banovići“, da obavlja poslove na separaciji rudnika.

Svjedok M.G. se izjasnio da je kod tuženog obavljao poslove tehničkog rukovodioca separacije, da je od zaposlenika A.Č. obaviješten da su uslovi puta loši zbog

snijega i leda, da se mašina ne može kretati, da je naložio da se obezbijedi siguran put i kretanje tom dionicom, jer se radilo o nizbrdici, da je obaviješten da je postupljeno po naredbi a naknadno i o nezgodi, da je zadatak H.S. da mašinom Grajfer tovari vagone ili kamione na depou rudnika, da se tu svakodnevno kreće, da je na lice mjesta došao za 20-tak minuta, da se radi o rudarskom prostoru gdje se mogu kretati samo vozila i mašine sa odobrenjem, da se na ulazu u krug OJ „Separacija“ nalaze table na kojima je naznačeno da je zabranjen ulazak i parkiranje privatnih vozila koje su vidljive svim radnicima, da su postojale i kritičnog dana, da se ni vozila rudnika ni trećih lica ne mogu zaustavljati na mjestu gdje se nezgoda dogodila, da se mašina ne registruje ukoliko se kreće u krugu rudnika, ukoliko izlazi registruje se, a ukoliko se prebacuje iz jednog u drugi dio pogona rudnika ide pod posebnom pratnjom policije i rudnika uz odobrenje kada nije potrebno registrovati mašinu.

Svjedok M.S. se izjasnio da je bio zaposlenik tuženo RMU „Banovići“, da mu je poznata nezgoda kada je H.S. Grajferom udario u kombi I.M., da nije izlazio na lice mjesta, da se to dogodilo u rudarskom prostoru u krugu Separacije u blizini depoa što je rudarski prostor, da se Grajfer kretao uobičajenim putem, da to mjesto nije bilo dostupno javnosti niti mogu pristupiti lica sa privatnim vozilima, da je u ulazu u krug postojala tabla zabrane vozilima trećih lica i privatnim vozilima.

Sud je poklonio vjeru iskazima saslušanih svjedoka u cijelosti, jer su isti u bitnom saglasni posebno u dijelu da se radi o rudarskom prostoru gdje je zabranjeno kretanje i parkiranje privatnih vozila, kao i da je postojala tabla na ulazu u Separaciju „Zabranjeno parkiranje i ulazak privatnim vozilima u krug“, da je uposlenicima na to skretana stalno pažnja i usmenim putem. To bez obzira što je punomoćnik tužitelja prigovarao iskazima svjedoka u dijelu postajanja table jer je i iskaz svjedoka M.S. koji je bivši uposlenik RMU „Banovići“ za kojeg se ne može reći da ima ikakvog interesa za uspjeh tuženih u sporu, suglasan sa iskazima ostalih svjedoka. Osim toga da su iskazi ovih svjedoka tačni potvrđuje i činjenica da je vozač kombija I.M. odbio potpisati Službenu izjavu povodom spornog događaja u postupku koji provodi Služba zaštite na radu tuženog shodno obavezama iz Zakona o rudarstvu (član 22.) i Zakona o zaštiti na radu, kada je imao mogućnost da stavi primjedbe ili traži dopunu Službene izjave povodom navedenog događaja, a u kojoj stoji da je kombi parkirao u rudničkom krugu na putu gdje se redovno kreće rudnička mehanizacija, da je vozilo parkirano na zabranjenom mjestu (Službena izjava povodom vanrednog događaja Službe zaštite na radu, rukovodioca H.N. od 04.01.2017. godine).

Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka rudarske struke Hrvat Zaima od 01.06. 2023. godine proizilazi da je ovaj vještak na osnovu dokumentacije u spisu (dokumentacija taksativno navedena), uvidom stanja na terenu dao svoje zaključno mišljenje: da je vozilo kojim je upravljao I.M. bilo parkirano u prostoru OJ „Separacija“ tuženog u kojem prostoru nije smio biti parkiran; da je tuženi radnik H.S. upravljao rudarskom mašinom bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer u krugu OJ „Separacija“ da je isti imao obavljen ljekarski pregled da je sposoban da upravlja na poslovima i radnim zadacima rukovaoc Bager Wheeled; da je imao položen kontrolni ispit iz zaštite na radu i zaštite od požara, da je bio zadužen Upustvom za rad i rukovanje hidrauličnim bagerom Wheeled atlas 350 MH Grajfer odobreno 04.03.2014. godine, da je poduzeo mjere zaštite na radu na način da je tražio čišćenje dionice puta, da je mašina – bager kojim je upravljao H.S. bila ispravna i stavljena u upotrebu u skladu sa zakonskim propisima koji uređuju tu oblast; da Bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer ima Upotrebnu dozvolu RMU-41/14 broj: 3869/14 od

16.04.2014. godine, da postoji odobreno Uputstvo za rad i rukovanje hidrauličnim bagerom Wheeled atlas 350 MH Grajfer odobreno 04.03.2014. godine. Nalazu i mišljenju prigovorio je punomoćnik tužitelja, u smislu da se isti nije mogao izjašnjavati odnosno da nije u njegovoj kompetenciji izjašnjenje o spornoj nezgodi već vještaka saobraćajne struke, dok nije bilo prigovora od strane punomoćnika tuženih koji prigovor tužitelja je sud ocijenio neosnovanim, cijeneći da je isti svoj konačni zaključak dao uz primjenu relevantnih zakonskih i pod zakonskih propisa i uputstava tuženog koji regulišu rudarsku djelatnost, cijeneći da je u svom zaključku pod tačkom jedan „nije bio propisno parkiran“ naveo u smislu da je njegovo parkiranje bilo u krugu rudnika gdje je zabranjeno kretanje lica bez saglasnosti rudarskog preduzeća, ovo tim prije što je isto konstatovala i Služba zaštite na radu RMU „Banovići“. Sud je prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka posebno imajući u vidu što je isti potkrijepio materijalnim dokazima koji se nalaze u spisu suda, a njegov nalaz je potvrđen iz iskazima saslušanih svjedoka.

Između parničnih stranka sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Na osnovu svih provedenih dokaza sud utvrđuje: da se na području Organizacione jedinice RMU „Banovići“ Separacija dogodila nezgoda dana 03.01.2017. godine u kojoj su učestvovali vozilo „VW“ kombi, reg.oznaka ..., osigurano kod „Sarajevo osiguranja“, kojim je upravljao I.M. i vozilo Bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer kojim je upravljao H.S. (tuženi), koje vozilo nije bilo osigurano, niti je posjedovalo registarske oznake; da je vozilo bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer vlasništvo drugotuženog RMU „Banovići“; da su H.S., koji je upravljao vozilom bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer i I.M. vozač kombija uposlenici drugotuženog RMU „Banovići“; da je u nezgodi oštećeno vozilo kombi kojim je upravljao I.M., a koje se nalazilo parkirano na putu koji koriste rudničke mašine, kako je to prikazano na skici mjesta vanrednog događaja koja je sastavni dio službene izjave povodom navedenog događaja Službe zaštite na radu; da je vozilo hidraulični bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer posjedovalo Upotrebnu dozvolu broj:3869/14 od 16.04.2014. godine; da je H.S. uposlenik drugotuženog, koji je upravljao bagerom, bio raspoređen na poslove i radne zadatke „rukovaoc hidrauličnog bagera- Grajfera“, po zanimanju KV rudarske mehanizacije na PK; da se Nagodbom broj: 170710510128 tužilac obavezao da na ime naknade štete iz štetnog događaja od 03.01.2017. godine isplati vlasnici vozila „VW“ kombi S.M. iznos od 2.990,00 KM, da je oštećena dana 12.05.2017. godine isplatom ovog iznosa u potpunosti namirena za štetu nastalu u predmetnom događaju; da je vozač vozila „VW“ kombi I.M. prošao obuku iz oblasti zaštite na radu kao i rukovaoc bagera Grajfera H.S.; da je mjesto događaja dionica puta portirnica II-deposraslac obuhvaćeno Dopunskim rudarskim projektom, Plato deponovanje separisanog uglja RMU „Banovići“ koji je odobren Rješenjem Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije, odnosno da se radi o dionici rudarskom objektu shodno Zakonu o rudarstvu; da je na ulazu u krug OJ „Separacija“ postojala i postoji tabla „Zabranjen ulaz i kretanje nezaposlenim licima“.

Shodno naprijed navedeno činjeničnom utvrđenju ocjena je suda da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

Naime, nije sporno da tužitelj, shodno odredbama Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznim osiguranju od odgovornosti (Sl.novine FBiH br. 24/05), kao davalac osiguranja (u slučaju neosiguranog vozila) ima

pravo regresa u odnosu na regresnog dužnika shodno odredbi član 16. u vezi sa članom 939. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 29/78,39/85 i 57/89; „Službeni list R BiH“ broj: 2/92 i 13/93; „Službene novine F BiH“ broj: 29/03 i 42/11).

Odredbom člana 16. stav 1. alineja 2. Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznom osiguranju od odgovornosti je propisano „Zaštitni fond obavezan je oštećenim stranama plaćati odštetu u slučaju smrti ili tjelesne ozljede i materijalne štete prouzročene u prometnim nezgodama u BiH kada: je nezgodu prouzročilo vozilo glede kojeg nije ispunjenja obaveza iz članka 3. ovog Zakona, a vozilo posjeduje osoba s prebivalištem u Federaciji“, dok je odredbom člana 3. stav 1. propisano „Svaka osoba koja ima u posjedu ili vlasništvu vozilo koje se u Federaciji kreće po cestama ili područjima koja su dostupna javnosti obavezna je zaključiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim osobama upotrebom motornog vozila (osiguranje od autoodgovornosti) sukladno odredbama ovog Zakona“.

Pravilnim tumačenjem citiranih odredaba navedenog Zakona proizilazi sasvim pouzdan zaključak, a imajući u vidu naprijed navedeno činjenično utvrđenje da je vlasnik i posjednik bagera Wheeled atlas 350 MH Grajfer tuženi RMU „Banovići“ slijedom čega H.S. (prvotuženi) ne može biti obavezan naknaditi štetu (regresno potraživanje) jer isti nije ni vlasnik ni posjednik bagera Wheeled atlas 350 MH Grajfer, pa nije ni bio u mogućnosti poduzeti bilo kakve radnje propisane odredbom citiranog člana 3, tj. zaključiti Ugovor o osiguranju od odgovornosti za štete pričinjene trećim osobama upotrebom motornog vozila (osiguranje od autoodgovornosti) posebno kada se pri tome imaju u vidu odredbe Pravilnika o registraciji motornih vozila („Službeni glasnik BiH“ broj: 69/09, 9/21,4/23, 53/22), kojim odredbama je propisan postupak registracije vozila, kao i šta se prilaže uz zahtjev za registraciju (član 6.), koje dokaze tuženi H.S. sa sigurnošću se može tvrditi nije posjedovao niti je mogao posjedovati. Shodno iznijetom sud je i odlučio da je tuženi zahtjev u odnosu na tuženog H.S. neosnovan. Slijedom navedenog osnovan je prigovor pasivne legitimacije shodno odredbi člana 170. Zakona o obligacionim odnosima, u odnosu na tuženog H.S..

Sud je ocijenio, a imajući u vidu naprijed navedene odredbe Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznim osiguranju od odgovornosti (član 3.), da je tužbeni zahtjev tužitelja i u odnosu na drugotuženog RMU „Banovići“ neosnovan. Prije svega iz odredbe člana 3. Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznim osiguranju od odgovornosti, sasvim sigurno proizilazi da osiguranju od autoodgovornosti podliježu samo ona vozila koja se kreću po cestama ili u područjima koja su dostupna javnosti.

Iz navedenog činjeničnog utvrđenja suda proizilazi pouzdan zaključak da drugotuženi RMU „Banovići“, kao vlasnik i posjednik bagera Wheeled atlas 350 MH Grajfer, nije imao obavezu osiguranja istog od autoodgovornosti kada se ovaj bager u rad pušta na osnovu Upotrebne dozvole (dozvola broj: 3869/14 od 16.04.2014. godine), koja dozvola se izdaje nakon stručnog nalaza odnosno ispitivanja hidrauličnog bagera od strane stručne komisije (Zapisnik od aprila 2014. godine) shodno propisima iz oblasti zaštite na radu i Zakona o rudarstvu, što konkretno znači, po mišljenju suda, da isti i ne podliježe obavezi osiguranja od autoodgovornosti. Osim toga iz odredbe člana 3. Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznim osiguranju od

odgovornosti proizilazi da obavezu osiguranja od autoodgovornosti imaju posjednici ili vlasnici vozila koja se kreću po cestama ili u područjima dostupnim javnosti. U konkretnom slučaju iz provedenih dokaza se sasvim pouzdano može zaključiti da se bager Wheeled atlas 350 MH Grajfer u trenutku kada je pričinjena šteta kretao putem koji nije dostupan javnosti (depo-sraslac), kojim putem je zabranjeno kretanje zbog čega je tuženi RMU „Banovići“ i stavio upozorenje o zabrani ulaska i kretanja trećih lica i privatnih vozila, a sve shodno odredbama Zakona o rudarstvu (iskazi saslušanih svjedoka), niti se kreće javnim putem osim u iznimnim situacijama po odobrenju nadležnih lica i pod pratnjom policije i pratnje drugotuženog, kada nije potrebno da bude registrovano.

Tuženi su pružili dovoljno dokaza za svoju tvrdnju da se vozilo oštećene nalazilo na mjestu gdje je bilo zabranjeno kretanje osim za rudarske mašine i vozila, za razliku od tužitelja koji nije pružio niti jedan dokaz da se radi o prostoru dostupnom javnosti.

Shodno svemu naprijed navedenom proizilazi da tužitelj nije imao obavezu isplate naknade štete u smislu člana 16. Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznim osiguranju od odgovornosti, jer bager- Grajfer ne poliježe osiguranju od autoodgovornosti. Oštećena je naknadu štete imala mogućnost tražiti od tuženih po drugom osnovu ukoliko je smatrala da su odgovorni za nastalu štetu.

Pozivanje tužitelja na Zapisnik o saobraćajnoj nezgodi, sačinjen od strane PU Živinice-PS Banovići, ne može biti osnov za naknadu štete jer policija je po pozivu dužna izaći na lice mjesta i sačiniti zapisnik, tim prije što tu obavezu ima prema Odluci o javnom redu i miru na području Općine Banovići broj: 10/01-02-34/18 od 30.01.2018. godine, kojom je propisano je (član 4.) prekršaj protiv javnog reda i mira čini onaj „Ko ne ovlašteno ulazi u krug privrednih društava ili drugih pravnih lica bez odobrenja nadležnih službe tih pravnih lica, ako je privredno društvo ili drugo pravno lice postavilo na vidnom mjestu tablu sa natpisnom „zabranjen ulazak neovlaštenim licima“, a u konkretnom slučaju je sasvim sigurno utvrđeno da je I.M. ušao sa privatnim vozilom iako je postojao natpis „Zabranjen ulazak i kretanje“, a koji je u konačnici kao uposlenik drugotuženog znao i mogao znati (prošao obuku zaštite na radu, koju obavezno provodi drugotuženi shodno odredbama člana 54. Zakona o rudarstvu) da se u krug Separacije ne smije ulaziti sa privatnim vozilima, s tim što je rudarsko preduzeće dužno u slučaju veće štete i smrtnih posljedice obavijestiti Ministarstvo unutrašnjih poslova i nadležnu inspekciju. U konačnom da je navedeni bager drugotuženi imao obavezu registrovati sigurno bi na to ukazala rudarska inspekcija i zabranila upotrebu istog, koja inspekcija ima obavezu periodičnih kontrola u rudnicima shodno odredbama Zakona o rudarstvu.

Iz iznijetih razloga sud je odlučio kao u izreci presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 386. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 53/03, ... 98/15) i Tarife o nagradama i naknadama za rad advokata („Sl. novine FBiH“, br. 22/04). Troškovi prvotuženog se sastoje od: nagrade punomoćniku advokatu za sastav obrazloženog podneska dopune odgovora na tužbu zaprimljenog kod Općinskog suda u Sarajevu u iznosu od 120,00KM, za zastupanje prvotuženog na pripremnom ročištu od 31.01.2023. godine u iznosu od 240,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta od 29.03.2023. godine u iznosu od 120,00 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi od 27.06.2023. godine iznos

od 240,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave od 27.09.2023. godine iznos od 120,00 KM, te za zastupanje prvotuženog na glavnoj raspravi održanoj dana 02.04.2025.godine u iznosu do 240,00 KM, tako da ukupni troškovi prvotuženog koje mu je dužan naknaditi tužitelj iznose 1.080,00 KM, dok troškovi drugotuženog se odnose na troškove vještačenja u iznosu od 350,00 KM, koje mu je tužitelj dužan naknaditi.

S U D I J A
Envera Kukić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 (tri) istovjetna primjeraka.